

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Δρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευσθύνεται :
Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀθῆναις

ΕΤΟΣ ΕΝΝΑΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1900 ἕως 15 Σεπτεμβρίου 1901. Ὁρεῖσθαι δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες τὰ ἐγγράφωσι συνδρομηταὶ τὰ ἀποστέλλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ τὰ ἀπεσθύνονται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελετηρίου πρὸς τὸν συντάκτην κ. Γεώργ. Κ. Γάγαρον.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἐννεαετίας στήρηται ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπαρταγῶν διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

Ἡ ἐν Ἡπείρῳ κατάστασις ἐλαβεν ἐσχάτως τροπὴν ἐπὶ τὰ χεῖρω καὶ ἀνεξήγητος εἶνε ὁ λόγος. Ὅτε ἐπιβάται, οἱ ἐκείθεν ἀφικνούμενοι, καὶ αἱ ἐπιστολαὶ περιγράφουσι διὰ τῶν μελανωτέρων χρωμάτων, ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν, τὴν τοιαύτην τῶν πραγμάτων τροπὴν.

Πάντοτε ἔχοντες τὴν προσοχὴν ἡμῶν ἐστραμμένην πρὸς τὰ ἐν Ἡπείρῳ τελούμενα θέον νὰ καταδείξωμεν ὅτι δὲν εἶνε δυνατόν ὁ Ἡπειρωτικὸς λαὸς νὰ διατηρηθῇ ὑπ' αὐτῶν νῦν συνθήκας διοικεῖται, οὔτε εἶνε δυνατόν νὰ μὴ ἀγανακτήσῃ καὶ ἐκβαλῇ κραυγὴν ὀδύνης καὶ ἀπελπισίας ἐνταυτῷ, καὶ νὰ μὴ ζητήσῃ τὴν ἐπέμβασιν ἐκείνων ὅστινες δύνανται νὰ βελτιώσωσι τὴν κατάστασιν ταύτην καὶ μετριάσωσι τὰ παθήματα αὐτοῦ.

Ὁ Ἡπειρωτικὸς λαὸς ὑπῆρξεν αἰεὶ ποτε ὁ μᾶλλον εὐπειθὴς εἰς τοὺς νόμους τοῦ Σουλτάνου καὶ ὑπεβλήθη εἰς ἀπάσας τὰς θυσίας, αἵτινες τῷ ἐζητηθήσαν, ἀγογγύσως. Ὅσακις ἠδυνήθη νὰ κενώσῃ τὸ βαλάντιόν του ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τοῦ τουρκικοῦ Κράτους τὸ ἐπραξεν. Ὅποταν δὲ τὸ βαλάντιόν του ἦτο κενὸν ἐπωλήθησαν ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τούτων τὰ ὑπάρχοντά του, ἐπωλήθησαν εἰς εὐτελεῖς τιμὰς τὰ αἰγοπροβάτα, τὰ ὑποζύγια, καὶ αὐτὰ ἐπὶ τὰ μαγειρικά σκεύη, καὶ ἔμεινεν οὕτω μετ' ἐσταυρωμένας τὰς χεῖρας μὴ ἔχων πλέον ἄλλο μέσον δι' οὗ νὰ συντηρηθῇ καὶ νὰ ἐξοικονομήσῃ τὰ πρὸς πληρωμὴν τῶν φόρων τοῦ ἐπιόντος ἔτους. Τοῦτο σχεδὸν συμβαίνει ἀπὸ τὴν μίαν ἕως τὴν ἄλλην ἄκρην τῆς Ἡπείρου. Ὁ λαὸς ὁ βίων ἐν Ἡπείρῳ κατήντησε σκιά, σκελετός, σκιάχτρον, ἀαίσθητον ὅν· αἱ ἐπισωρευόμεναι ἐπ' αὐτοῦ συμφοραὶ ἐπληθύνθησαν, αἱ δὲ ἀνομίαι καὶ ἡ ἀδιαφορία πρὸς τὸν πεσόντον καὶ πάσχοντα λαὸν ἐπαυξάνουσι τὰ δεινοπαθήματα αὐτοῦ, ἅτινα οὐχὶ ἅπαξ διετραγωδήσαμεν ἀπὸ τὰς στήλας ταύτας.

Ἐσχάτως τὰ ἐγκλήματα, αἱ ζωοκλοπαί, αἱ ἀδικίαι, αἱ ἐμφανίσεις ληστῶν ἐν Ἡπείρῳ τὸν πανικὸν εἰς πάντας. Ὁ ἔχων ἀροτῆρας βόας καὶ δι' αὐτῶν συντηρούμενοι, ὁ ἔχων ὑποζύγια καὶ δι' αὐτῶν συτηρῶν τὴν οἰκογενεὴν του καὶ ἐπαρκῶν εἰς τὴν ἀπότισιν τῶν βασιλικῶν φόρων, ὁ ἔχων αἰγοπροβάτα, εὐρίσκεται τὴν ἐπιούσαν γυμνός καὶ ἐνδεής· κλέπται ἀγελῆδον ἀπά-

γουσι ταῦτα καὶ ἀπειλοῦσι καὶ αὐτὴν τὴν ζωὴν τῶν κατόχων, χωρὶς ἡ ἀρμοδιὸς ἐν Ἡπείρῳ ἀρχὴ νὰ λάβῃ τὰ κατάλληλα μέτρα· εἰς ταῦτα προσετέθη ἡ γενικὴ καθ' ὅλην τὴν Ἡπείρον ἀφορία τῶν δημητριακῶν, ἡ αὐστηρά καὶ βάρβαρος εἰσπραξις τῶν φόρων, ἡ ἐκ μέρους τῶν ἀποσπασματάρχων καὶ κοσιῶδων καταπίσις, εἴτε διὰ τὴν εἰσπραξίν τῶν φόρων, εἴτε διὰ τὴν καταδίωξιν τῶν ληστῶν, οὗς ἀναζητοῦσιν ἐντὸς τῶν οἰκῶν τῶν χωρικῶν δια ξύλου καὶ κομπούλων, αἱ δαπάναι τῆς συντηρήσεως αὐτῶν τὰς ὁποίας παρνόμως καὶ ἐν συνεννοήσῃ μετὰ τῶν μουχτάρηδων καταλογίζουσιν εἰς βῆρος τῶν κατοίκων καὶ ἡ παντελής ἐλλειψὶς δικαιοσύνης ἥτις συγγέεται ἐπὶ περισσώτερον διὰ τῆς καταργήσεως τῆς ἐλληνικῆς γλώτσης.

Καὶ ὅσοι μὲν δύνανται νὰ ἀποφύγῃ τὴν ἀφορητὸν ταύτην κατάστασιν συναπάγουσι τὰ οἰκογενεῖας αὐτῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ ἐρημεύει τὴν χώραν, οἱ δὲ πένητες καὶ ὅσοι ἄλλοι ἀδυνατοῦσι νὰ μιμηθῶσι τοὺς προηγούμενους περιφέρονται ἐλπίζοντες βελτίωσιν τῆς καταστάσεως. Ἀλλ' αὐτῶς δι' αὐτοὺς, ὅπως ἔχουσι τὰ πράγματα, οὐδεὶς φαίνεται προθυμὸς νὰ συνηγορήσῃ.

Οὐχ' ἦττον, ἡμεῖς κρούομεν ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου καὶ ἅς ἐνωτισθῶσιν οἱ ἀπανταχοῦ διεσπαρμένοι Ἡπειρώται· ὡς ἐπαινοῦμεν τὰς καλὰς πράξεις τῶν διοικούντων τὴν Ἡπείρον, οὕτως ἔχομεν καθήκον νὰ φέρωμεν εἰς γνῶσιν καὶ τὴν παντελῆ αὐτῶν ἀδιαφορίαν πρὸς ἐπιτελεσὶν ἐκείνων ἅτινα εἶνε δυνατόν νὰ προλάβωσι τὰς κακὰς ταύτας συνεπείας, ἀδιαφοροῦντες ποῖος ἐκ τῶν πασάδων εἶνε ὑπεύθυνος.

ΕΞ ΗΠΕΙΡΟΥ

ἐν βαρβαρότητι ἢ ἐν πολιτισμῷ ζῶμεν :

Ἡ δημόσιος ἀσφάλεια.

Γ'.

(Συνεχίαν τοῦ προηγούμενου φύλλον)

Εἶκομεν εἰς ποῖαν ἀθλίαν, ἀθλιεστάτην μάστιγα κατὰστασιν εὐρίσκεται ἡ ἀσφάλεια τοῦ ἀτόμου ἰδίᾳ καὶ τῶν κοινοτήτων ἐν γένει ὅσον ἀφορᾷ τὴν ληστείαν λέγοντες δὲ κοινότητος ἐννοοῦμεν τὴν χριστιανικὰς τοιαύτας, διότι οἱ μὲν ὀλίγοι Εὐχέλιοι ἐνεκα τοῦ τρόπου καθ' ὃν διαγούσιν, ἐν κατὰ τῆς μεγάλῃς τῶν ὑποκρισίας καὶ ἐπὶ τυλακτικῆς καὶ τὸ σπουδαιότερον, ἐπειδὴ ζῶσιν εἰς τὰς πόλεις κατορθοῦσι νὰ διαφεύγῃσι πολλὰ κακὰ, οἱ δὲ Τούρκοι διὰ γινώσκοντες ὅτι δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ὑφίστανται τίποτε· ὅλα λοιπὸν τὰ κακὰ ἐν τοῖς χριστιανικοῖς τρυφῶσι καὶ ἐκείθεν ἀρύονται τὴν τροφὴν τῶν.

Οἱ ἐν ταῖς πόλεσι διαγόντες βεβαίως δὲν αἰσθάνονται πολὺ τὴν ἰσὺν ταύτην παρὰ μόνον ὅσακις λάβωσιν ἀνάγκη νὰ ὀδεύσωσιν ἐξω τῆς πόλεως, τότε καὶ μόνον ἀρχίζει ἡ καρδιά των νὰ πάλῃ ἰσχυροτέρων καὶ ὁ φόβος νὰ διατρέχῃ

ἐν ἀκαρεῖ ὅλα τὰ μέλη τοῦ σώματος· τότε καὶ μόνον ἡ φαντασία ἀρχίζει νὰ πλάττῃ εἰς τὴν ἀόρατον αὐτῆς κατοικίαν τὴν φρικτὴν στιγμὴν τῆς ἐμφανίσεως τῶν ληστῶν καθ' ἣν στιγμὴν θὰ ὀδεύῃ, τὴν ἀγρίαν αὐτῶν ὄψιν, τὴν ἀπληγῶν, τὴν ἀκαμπτὸν, τὴν τερψίκακον ψυχὴν των, τὰ σκληρὰ βασανιστήρια καὶ ὅλον τὸν μαρτυρικὸν βίον, ὃν ἤθελον διάγει μετὰ τοὺς ληστές, ἐὰν τυχὸν ἐπιπτον εἰς χεῖρας των· μόνον τότε φαντάζονται καὶ ὑπολογίζουσιν ἐν πρὸς ἐν ὅλα τὰ ἐνδρόχόμενα κακὰ. Ἐὰν δὲν παρουσιασθῇ ὁμως ἀνάγκη νὰ ταξειδεύωσι, δὲν ὑπάρχει βεβαίως λόγος νὰ τὰ σκέπτωνται· καὶ εἶνε μὲν ἀληθὲς ὅτι ἀκούουσιν ἐνίοτε ἀπὸ αὐτόπτας μάρτυρας περιγραφὰς πολλῶν ληστρικῶν τερατουργιῶν καὶ συγκινεῖται πρὸς στιγμὴν ἡ καρδιά των, ἀλλ' ἡ ἐνδόμυχος ἀσφαλὴς συναίσθησις ὅτι αὐτοὶ δὲν ἔχουσι νὰ πάθωσι παρόμοιον τι ἀπὸ τῆς διήγησιν καὶ δὲν ἀφίνει αὐτὴν νὰ ἐπικάθηται ἐπὶ τῆς ψυχῆς καὶ νὰ προκαλέσῃ τὴν σκέψιν καὶ φροντίδα, ἐρχονται ἔπειτα κατόπιν αἱ ἰσχυραὶ καὶ ἀκατάβλητοι πτέρυγες τοῦ χρόνου καὶ εὐρύνονται πλανωμένην τὴν διήγησιν καὶ τὴν συνεπείᾳ ταύτης ἀναπτυχθεῖσαν συγκίνησιν παρασύρουσιν αὐτὰ εἰς τὸ ἄπειρον καὶ τὰ ἐγκλείουσιν εἰς τὸ σκότος τοῦ ἀγνώστου· συμβαίνει δηλαδὴ ἐν αὐτοῖς ὅτι συμβαίνει καὶ ἐν τοῖς ἐν ἀλλοδαπῇ βιοῦσιν Ἡπειρωταῖς ὁσάκις τύχει νὰ πληροφορηθῶσιν ἑκτακτὸν τινα καταστροφὴν ἢ φρικτὴν μαρτύριον ἐν τῇ Ἡπείρῳ· συγκινεῖται πρὸς στιγμὴν, συνεννοοῦνται ἐν τῷ ᾧ καὶ καταρτίζουσι μίαν Ἡπειρωτικὴν ἀδελφότητα ἢ μίαν Ἡπειρωτικὴν ἐνωσιν, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον δι' οὗς λόγους ἀνεφέραμεν ἀποθνήσκουσι πρὶν λάβωσιν ἀνδρικήν ζωὴν. Ἔτσι εἶνε αὐτὸς ὁ κάσμος· κάθε ἓνας μόνον ὅταν τὸν πανεὶ φωνάζει, ἑκτακτὰ φαινόμενα τῆς φύσεως δὲ εἶνε αἱ μοναδικαὶ ἐκεῖναι καρδίαι αἱ ὁποῖαι συμπονοῦσι καὶ συμπάσχουσι μετὰ τὰ δυστυχήματα τοῦ ἀδελφοῦ των. Οἱ λησταὶ δὲν δύνανται διὰ πολλοὺς λόγους εὐνοήτους ἄλλως τε, νὰ πατήσωσιν εἰς τὰς πόλεις· δὲν ὑπάρχει λοιπὸν λόγος νὰ γνωρίζωσιν οἱ πολῖται τὰ ἐκ τῆς ληστείας δεινὰ, ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ποῖος ὀλίγο, ποῖος πολὺ γνωρίζουσι καὶ αἰσθάνονται τοὺς ὀρμεῖς πόνους τῆς μάστιγος ταύτης εἶνε οἱ χωρικοὶ καὶ πρὸ πάντων τὰ χωρία ἐκεῖνα, τῶν ὁποίων οἱ κάτοικοι ταξειδεύουσιν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν· διότι οἱ τοιοῦτοι πλουτοῦσιν ἐνίοτε καὶ πλουτοῦντων αὐτῶν ὑπάρχει ἰδέα καὶ οἱ ἐν τῇ πατρίδι συγγενεῖς αὐτῶν εὐποροῦσι μερικοὶ ὅμως ἔχουσι ἀκόμη καὶ τὰς οἰκογενεῖας των εἰς τὴν πατρίδα, μέχρι τοῦ ὅτι οἱ σχεδὸν οἱ Ἡπειρώται ἐδυσκολεύοντο νὰ ἀποσπασθῶσιν ἐκ τῆς πατρίδος των τὰς οἰκογενεῖας ἐκ φόβου κυρίως μὴ ἀπολεσῶσιν ἐν τῇ ξενίᾳ τὰ πατέρα ἢ τὴν μητέρα, τὸν τρόπον τῆς ἀνατροφῆς των, τὴν τασίν των ἐπιθυμιῶν καὶ αἰσθημάτων καὶ ἐν γένει οὐδὲν ἐξ ἐκείνων τὰ ὁποῖα δι' ἀρμονικῆς λειτουργίας παράγουσι τὸν οἰκονόμον, τὸν δραστήριον, τὸν τίμιον, τὸν σώφρονα, τὸν φρόνιμον, πικυλακτικὸν καὶ μεγαλοφρονα Ἡπειρωτὴν· τὴν σημερινὴν ὅμως ἐνεκα τῆς ἀφορητοῦ ἐνταθα καταστάσεως ὑποτάσσουσι τὴν ἐπιθυμίαν των ταύτην εἰς τὴν σκληρὰν ἀνάγκην καὶ ὑποσπύουσι τὰς οἰκογενεῖας των· μερικοὶ ὅμως, ὡς προείπομεν διατηροῦσι ταύτας ἀκόμη καὶ σήμερον μετὰ τὴν ὑπάρχουσαν ἀνεμοσάλην, μετὰ ὅλον τὸν πλημμυροῦντα κίνδυνον εἰς τὴν πατρίδα προτιμῶντες δικαίως

δριον, καθ' ἣν ἀπεφασίσθη ὅπως ἀρθώσιν αἱ καθάρσεις Αἰγύπτου καὶ Γλασκώθης, παραμείνῃ δὲ μόνον ἰατρικὴ ἐπίσκεψις. — Ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος ταύτης θὰ συνταχθῇ τὸ Β. Διάταγμα τὸ κανονίζον τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἀρχηγείου τῆς χωροφυλακῆς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ σχετικοῦ νόμου, μετὰ τὸν δημοσίευσιν δὲ αὐτοῦ θὰ ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντά του ὁ κ. Στάϊκος καὶ θὰ ἀναγγεῖλῃ τοῦτο πρὸς τοὺς ὑπ' αὐτὸν ἄνδρας δι' ἡμερησίας διατάγης του, διαγράφων ἐν αὐτῇ εἰς γενικὰς γραμμὰς τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου θεσμοῦ. — Κατόπιν συσκεψίως τοῦ Νομάρχου κ. Κρατιζᾶ μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ προχθὲς διεβίβασεν εἰς τὸν Δημάρχον ἐγγραφοῦ δι' οὗ καθιστᾷ αὐτῷ γνωστὸν ὅτι ἐπειδὴ αἱ μὲν ἐν τῷ Ὀρισιῶ πεδίῳ ἐνεργούμεναι ἐργασίαι βαλίνουν κατ' εὐχὴν ἀνευρεθείσης μέχρις ὥρας μεγάλης ποσότητος ὕδατος, αἱ δὲ ἐν Βάρῃ ἄρχονται τὴν ἐβδομάδα ταύτην ὑπάρχει δὲ ἐλπίς ὅτι καὶ ἐκεῖ θὰ ἀνευρεθῇ ἄφθονον ὕδωρ διὰ τοῦτο συμβουλεύει τὴν δημοτικὴν Ἀρχὴν νὰ μὴ προβῇ εἰς οὐδεμίαν συμφωνίαν μετὰ οὐδενὸς ἐκ τῶν προσφερομένων νὰ παραχωρήσωσιν ὕδωρ εἰς τὴν πόλιν οὐδὲ ν' ἀναλάβῃ ὁ Δήμος ὑποχρῶσιν τινα ἀπέναντι αὐτῶν. — Προχθὲς τὴν 11 π. μ. ὥραν κατὰ πρόσκλησιν τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Θεοτόκη μετέβησαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Τσαμαδὸς καὶ ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Μπουφίδης καὶ παρέμειναν συσκεπτόμενοι μετ' αὐτοῦ ὑπὲρ τὰς δύο ὥρας. Κατὰ τὰς ἀνακοινώσεις κυβερνητικῶν βουλευτῶν, ἡ συνεργασία αὐτῆς ἀπέβλεπεν εἰς τὸ ζήτημα τοῦ υποδειχθσομένου υποψηφίου προέδρου κατὰ τὴν προσεχῇ σύνοδον τῆς Βουλῆς. Ὁ κ. Μπουφίδης δὲν φαίνεται διατεθειμένος νὰ ἀναλάβῃ καὶ πάλιν τὸ προεδρικὸν ἀξίωμα. Ἐκτοτε ἐρρίφθη ἡ ἰδέα τῆς ἐκλογῆς ὡς προέδρου τοῦ καὶ πρῆν τοιοῦτου καὶ νῦν ὑπουργοῦ κ. Τσαμαδοῦ, ἀντικαθισταμένου εἰς τὴν θέσιν ταύτην διὰ τοῦ βουλευτοῦ Τυράβου κ. Λυμπρίτου. Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Θεοτόκης μὴ ἐπιθυμῶν νὰ γεννήσῃ τοιαῦτα ζητήματα εἰς τὰς παραμονὰς τῆς βουλευτικῆς Συνόδου, ἐξ ὧν πιθανὸν νὰ δυσηρεστούντο φίλοι τοῦ βουλευτοῦ ἀξιούντες τὸ χαρτοφυλάκιον τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν προσεπάθησε καὶ προσπαθεῖ ν' ἀποφύγῃ τὸν κίνδυνον αὐτὸν πείθων τὸν κ. Μπουφίδην ν' ἀποδεχθῇ καὶ πάλιν τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ προέδρου τὸν δὲ ὑπουργὸν κ. Τυράβου νὰ παραμείνῃ εἰς τὴν θέσιν του. Ἐν τούτοις τὸ ζήτημα δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ληξάν οὐδὲ μετὰ τὴν προχθεσινὴν συνεργασίαν. Θεωρεῖται ὅμως πιθανόν, ὅτι θὰ ἀρθῶσι πάντα τὰ ἐμπόδια καὶ ὅτι θὰ υποδειχθῇ καὶ πάλιν ὁ κ. Μπουφίδης ὡς ὑποψήφιος πρόεδρος. — Ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Στάης ἐγγραφῇ φιλοφρονεστικὴν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν ἐν Μονάχῳ διαπρεπῆ καθηγητὴν καὶ ἔξοχον Ἑλληνα ζωγράφον κ. Γκιζην καλῶν αὐτὸν νὰ ἔλθῃ εἰς Ἀθήνας καὶ ἀναλάβῃ τὴν διευθύνσιν τῆς Σχολῆς τῶν Ὁραίων Τεχνῶν. Ἀτυχῶς προχθὲς ὁ κ. Στάης ἐλαβεν ἐπιστολὴν παρὰ τοῦ ἀρχιμανδρίτου τῆς ἐκεῖ ἐλληνικῆς Κοινοτήτος, γυμνῆς καὶ καθ' ὑπαγορεύσιν τοῦ διαπρεποῦς καλλιτέχου. Δι' αὐτῆς ἐγνώσθη ὅτι ὁ κ. Γκιζης εὐρίσκεται ἐν κινδύνῳ βρώσεως ἀσθενῶν, οἱ δὲ ἱατροὶ ἔχουν ἀπελπισθῇ περὶ τῆς σωτηρίας του. Καίτοι ὅμως ἐν τοιαύτῃ ὁλνθ. θέσει εὐρίσκεται ὁ ἔξοχος ζωγράφος παρεκώλυσε τὸν Σ.β. ἀρχιμανδρίτην ν' ἀπατήσῃ εἰς τὸν κ. Στάην ὅτι: «Ὑπακούων εἰς τὴν φωνὴν τῆς Παιδείδος του, θὰ κατέλθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰς ὃν Θεὸς του χάριση τὴν ζωὴν!»

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἀφίκοντο ἐκ Παπίχου οἱ ἀδελφοὶ Ζηκόπουλοι Γεώργιος φοιτητὴς τῆς φαρμακευτικῆς καὶ Ἀριστοτέλης σπουδαστὴς τῆς Βιομηχανικῆς Ἀκαδημίας, ἐκ Τσεπελίδου ὁ κ. Σωτῆριος Λάζος τελειοφοίτος τῆς ἰατρικῆς καὶ ἐκ Κάτω Σουδενῶν ὁ κ. Ἰωάν. Βίλλας.

— Ἀφίκετο ἐκ Ρουμανίας ὁ κ. Γεώργιος Γαγάλης ὅστις ἀνέδεξε τὴν κολυμβήθραν τὸ χαριτωμένο ἀγγελόδι τοῦ κ. Θωμᾶ Βαλσάμη ὀνομάσας αὐτὸ Χρυσάνθη. Ἡ Σωσὶ καὶ ἀνεχώρησε δι' Ἰωάννιννα.

— Ἀφίκετο ἐκ Κάτω Βίτσης ὁ κ. Γεώργιος Τζωφίδης καὶ ἀνεχώρησε διὰ Σερβίαν, ἐξ Ἀνω Βίτσης οἱ κ. Κωνσταντῖνος Παπάλογλου, Γεώργιος Δούλης, Ἀριστείδης Δεματάτης καὶ Γεώργιος Κυράτσος καὶ ἀνεχώρησαν διὰ Θεσσαλονίκην καὶ ἐκ Τσερβαρίου ὁ κ. Προκόπιος Λίλης.

— Γενουμένων τῶν ἐφορευτικῶν ἐκλογῶν ἐξελέγησαν ἐπὶ διετίαν ὡς ἔφοροι ἐν Κάτω Βίτση οἱ κ. κ. Μιχαὴλ Ἀναγνωστάκης, Δημήτριος Καρέτσος καὶ ἐν Μιστοκλῆς Βαταβάλης, ἐν Ἀνω Βίτση οἱ κ. Ματθαῖος Βελογιάννης, Νικόλαος Βετούνης καὶ Φίλιππος Δαουδῆς. Ἐν Μοναστηρίῳ οἱ κ. Π. Λυχρόνης Βάλλας, Νικόλαος Γ. Πανταζῆς καὶ Εὐαγγελίνος Τσαντής. Ἐν Ἀρτισίῳ οἱ κ. Θωμᾶς Βόστης, Πέτρος Μασίκας καὶ Παναγιώτης Ζώης καὶ ἐν Μπάγχα οἱ κ. Κωνσταντῖνος Ἀστεριάδης, Λεωνίδας Τζιμόπουλος καὶ Κωνσταντῖνος Γκουσκουλάς.

— Ἀφίκετο ἐκ Μετσόβου ὁ κ. Κυριακὸς Παλῆσης, τελειοφοίτος τῆς ἰατρικῆς, ἐκ Κρήτης οἱ κ. κ. Μπάγιας κ. Ἰωάννης Τζιμόπουλος καὶ Δημήτριος Ἀνθόπουλος καὶ ἀνεχώρησαν διὰ Δραμανὴ καὶ ἐκ Παπίχου οἱ κ. Θωμᾶς Χριστοδούλου μετὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ Δημητρίου, Χριστοδούλου Σιόλας καὶ Ἀθανάσιος Μασίουλας καὶ ἀνεχώρησαν διὰ Ρουμανίαν.

— Ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῆς «Ἐταιρίας τῶν φίλων τοῦ Λόγου» ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς ὁποίας μόνον οἱ ἐξεχόντες ἐν τοῖς γράμμασι ἀκούονται, τὴν παρελθούσαν Πέμπτην ὁλοῦς ἐξαιρετικῶς ἐπετράπη τὸ τοιοῦτον καὶ εἰς τὸν νεκρὸν ἡπειρώτην φοιτητὴν τῆς νομικῆς κ. Μ. Μέλιον, ὅστις ἐν μέσῳ ἀσφυκτιόντος πλήθους μετ' εὐλογίας καὶ πατριωτικοῦ αἰσθήματος ἐξέθηκε τὰς ἐντυπώσεις αὐτοῦ ἐκ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ ναοῦ τῆς ἁγίας Σοφίας ἐνθουσιάζας τὸ ἀκροατήριον καὶ ἀναπερῶσας τὰς ἐλπίδας αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος τοῦ Ἑλληνισμοῦ τοῦ ὁποίου ἐπὶ ἐκτετατοῦ στρατιώτη θὰ εἶνε καὶ ὁ ρήτωρ. Συγχέρομεν ἐγκαρδίας τὸν ἐν ἐλπίδι νέον, εὐχόμενοι αὐτῷ πλήρη θριάμβον εἰς τὸ εὐγενὲς ἔργον καὶ ἐπιπονοῦν ἐργον αὐτοῦ.

— Ὁ κ. Νικόλαος Ρούσης δικηγόρος Ἠπειρώτης μετέβηκεν εἰς τὴν οδὸν Πετρακῆ ἀριθ. 26, ἀπέναντι τοῦ μεγάλου καφετείου τῆς Μητροπόλεως.

— Διήλθεν ἐντεῦθεν μεταβαίνων εἰς Ρουμανίαν ὁ ἐν Ἀγίοις 40 πράκτωρ τῆς Αὐστριακῆς ἀεροπορίας Δούβ κ. Ἰεμιστοκλῆς Μπαμίχης.

— Λαβὼν τὴν ἐν Κωνσταντίνῳ πρακτικὴν ἄδειαν τοῦ μετερχεσθαι τὸν ἱατρὸν ὁ ἄριστος Ἀσκληπιάδης κ. Π. Κοντῆς ἀναχωρεῖ τὴν προσεχῇ Τρίτην διὰ τὴν ἰδιαιτέραν αὐτοῦ πατρίδα Δελφίνον. Ἐν εὐχόμεθα κατεύδειν καὶ λαμπρὰν ἐπιτυχίαν εἰς τὸ πρακτικόν του σταθμόν.

— Ὁ ἐν Ἀργυροκάστρῳ εὐδοκίμως ἐξελθὼν τὸ ἐπάγγελμά του ἱατρός κ. Ἰηλέμαχος Λαμπροβιάδης ἀντηλλαξὲς δακτύλιον ἀρραβῶνα μετὰ τῆς ἁδρας καὶ πολυφερῶν δῶκ θυγατρὸς τοῦ κ. Γρηγ. Χίτου ἐξ Ἀργυροκάστρου. Εἰς τὸ εὐάριστον ζεῦγος εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στεφιν καὶ βίον ἀνεφελον.

— Λθὲς ἐπατήλην ἐκ Κωνσταντίνου ὁ κ. Πρεμετῆς κ. Ἰω. Ἰωαννίδης τελειοφοίτος τῆς ἰατρικῆς, ὅπως δώσῃ διδακτορικὰς ἐξετάσεις.

— Ὁ ἐν Αὐλῶνι ἔμπορος κ. Ἀθ. Κωλέκας ἦλθεν ἐνταῦθα δι' ἐμπορικὰς του υποθέσεις.

— Ὁ τέως μητροπολίτης τῆς ἐπαρχίας Δρυϊνουπόλεως Γρηγόριος καὶ νῦν ἐν Ἀγίῳ Ἰσίδωρ διαμείνων ἐξήτησε δις πᾶσι τοῖς Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ὅπως τῷ δ. θ. ἡ ἁγία νὰ μεταβῇ εἰς Ἀργυροκάστρον καὶ παραλάβῃ τὰ ἐκεῖ εὐρίσκοντα πράγματα τοῦ καὶ ὁ πῶς γινῇ ἀναθεώρησις τῆς δ. κ. του. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ πρῶτον τὰ Πατριαρχεῖα φεβρουαρίου δευτέρας σκηπὰς τῷ ἀπήντησαν, ὅτι δύναται δι' ἀπεσταλμένου του νὰ παραλάβῃ τὰ πράγματα ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ δεύτερον δὲ τῷ εὐώκῃ ἀπαντήσιν τινα.

— Εὐχριστὸς ἀγγέλλομεν τοὺς ἀρραβῶνας τῷ κ. Φιλίππου Καρβόνη δευτεροῦ τοῦ ἐν Ἀρτῇ ἀποκαταστήματος τῆς Ὀθικῆς Τραπεζῆς μετὰ τῆς δεσποινίδος Σαραγγῆς θυγατρὸς τοῦ ἐν Νευλίῳ ἐν ἰσοστρατείᾳ ἐπὶ τοῦ ἱατρίου.

— Ἐπανήλθεν ἐξ Εὐρώπης ὁ κ. Κ. Καραπάνος βουλευτὴς Ἀρτῆς.

— Ἀφίκετο ἐκ Σμύρνης καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Ἀρτὴν ὁ κ. Κωνστ. Σταυρίδης.

— Ἀφίκετο ἐκ Ρουφίας τοῦ Πωγωνίου ὁ κ. Βασίλ. Ζωνιτῆς μετὰ τῆς κόρης αὐτοῦ καὶ ἀνεχώρησαν εἰς Κωνσταντίνον, ἐξ Αἰγύπτου ὁ κ. Φ. Ἀντωνῆς καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Ἰσραήλ, ἐξ Ἀλβανίας τῆς ἰατρικῆς ὁ κ. Δημ. Σιουλμπάκης καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Σερβίαν, ἐκ Γρεβενῶν ὁ κ. Γ. Οὐροπούλος, ἐκ Δελβινίου ὁ κ. Χαλῆτος Δάλλας ἱατρός μετὰ τῆς ἀφελῆς του δ. Ἀ. Κωνσταντίνου.

— Ὁ κ. Ἰωάννης Οἰκονόμου ἐκ Δοβιάνης τῆς Ἠπείρου υἱὸς τοῦ χηματιστοῦ κ. κ. Οἰκονόμου δὸς χ' εἰς τῷ Βωτ. τῆς ἰατρικῆς σχολῆς εἰς διδακτορικὰς ἐξετάσεις ἀνηρθεῖται οὐκ ὡς καθὼν τὸ ἐπὶ τὸν βιβλὸν αὐτῶν ἀπασπαστὸς αὐτοῦ συγγενήτῃ δὲ τῶν τῶν ἀρετῶν ἐν τῇ αὐτῇ ἐπιστημῇ, δ. ἂν ἐπιστημονικῇ τῷ εὐδοκίῳ.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Σπ. Δ. Πόρτ-Σαϊδ. τὰ φροντισμένα προσκεκώτερον—τὴλ. Β. Βουκουρελίον εἰσπαύσατε παρὰ λαβὴν φυλλῶν ἐνεργητικῶν συνδρομητῶν κ. Ι. Κ. καὶ ἀπεσταλμένον φυλλὰ Π. Π. Μιχαὴλ Κεμπρ.

Κατὰ λάθος ἐγένετο. Η. Π. Μανσοῦρα ἐλάβομεν δελεστικὸν σας εὐχαριστοῦμεν.

ΠΡΟΠΛΑΙΑ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ καὶ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ

Συντασσόμενον ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν δημόδη γλῶσσαν.

Ἐν αὐτῷ δημοσιεύονται διηγήματα, ποιήματα, μελέται ἱστορικῆς, γλωσσικῆς καὶ προσέτι δὲ ἱστορικῆς ἔγγραφα ἀνέκδοτα καὶ ὕλη γλωσσικῆ.

Συντάκτης καὶ ἐκδότης *Ι. Βλαχογιάννης*. Ἐξέδθη τὸ α' φυλλάδιον.

Περιεχόμενα: Τὸ χάρισμα τῆς Θεᾶς. — Το Καστρο γὰ τὴν ἀγάπην. — Διηγήματα. — Στὸν ποιητὴν — Σε κόρη νεκρά — Το ξεῖδι. — Ποιήματα. — Ἡ ἀνάστασις τοῦ Φαββιέρου ἐπὶ τῇ Ἀκροπόλει. — Μελέτη ἱστορικῆς. — Ζηκυνθινὴ παροιμία. — Συλλογὴ ἀνέκδοτος Κομνῆτος Γκρίλφορδ. — Ἱστορικὸν ἀρχεῖον, ἦτοι ἔγγραφα τοῦ Κολοκοτρώνη, Γρίβα κλπ.

Συνδρομὴ 10 φυλλαδίων ὁρχ. 10. Συνδρομὴ ἐξωτερικοῦ φρ. 10. Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὰ βιβλιοπωλεῖα Βίλμπεργ, Μπέκ, Μπάρτ καὶ Ἐστίας καὶ παρὰ τῷ ἐκδοτῇ. Γραφεῖα τῶν «Προπυλαίων» ὁδὸς Ρώμα 2.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΟ ΚΕΝΤΡΟΝ ΤΩΝ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ

Ἐμπροσθεν τοῦ νεοδημιῶντο μεγάρου τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς, οἰκίας Μελά, Δημοτικοῦ Θεάτρου (Συγγροῦ) καὶ Δημαρχίας.

Τὸ αὐτὸ Ξενοδοχεῖον διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ δέκτου καὶ δραστηριωτάτου νέου κ. Γεωργ. Ν. Κουτσονίκα Ἠπειρώτου, καὶ εἰς ὥρας θέσιν εὐρισκόμενον, ἐχάτως δὲ ἀντικεινισθὲν κατέστη τὸ κέντρον τῶν ἐν Ἀθήναις διατρίβοντων Ἠπειρωτῶν. Πάντες δὲ οἱ ἐπισκεπτομένοι αὐτὸ, θέλουσι εὖρεϊ πρόθυμον περιποίησιν καὶ μοναδικὴν χλοαυσιν χάριν τῶν εὐαέρων καὶ μαγευτικῶν ὁματιῶν του, ἅπερ εἶναι διὰ τὴν θείαν περίοδον περιζήτητα ἐν Ἀθήναις. Οἱ ἐν Ἀθήναις παρεπιδήμου τες ξένοι καὶ Ἠπειρώται ἀς τὸ ἐπισκ. φθῶσι καὶ θὰ δοκιμάσωσιν.

Τιμαὶ συγκαταβατικά.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

ΛΑΖΑΡΟΥ ΠΑΝΤΑΖΗ

Τὸ Ξενοδοχεῖον τοῦτο εὐρίσκεται ἐν τῇ πόλει καὶ τῇ ἰγορᾷ τοῦ Ἀργυροκάστρου πλησίον τοῦ μεγάρου τοῦ Διοκλητηρίου ὅτε εἶνε ἐν τῶν καὶ ἰσχυρῶν ἐκμαθῶν ἐπὶ ὥραις καὶ τερπνῆς θέσεως. Ἐχὶ ὁματίαι εὐρυχωρᾶ, εὐάρι, εὐηλῶς ἀπασρπιοντα ἐκ τῆς καθαριότητος μ. μ. γ. ἰατρικῆς ἀρίστης, με ἐπιπλ. εντελῶς καὶ οὐρα. ὑπηρετῶν προθυμοτάτην καὶ εὐθελῆ. Συνιστῶμεν οὖν, αὐτὸ εἰς πάντας τοὺς πατριώτας καὶ φίλους τοῦ τοῦ Ἀργυροκάστρου ἐπισκεπτομένου ἐν τῇ καταλ. οἰκίᾳ ἐν αὐτῷ εὐρίσκοντι πᾶσαν ὑποκλίαν καὶ περιποίησιν πρὸς τοῦ προθυμοτάτου Διευθυντοῦ κ. Λαζάρου Π. Π. Πανταζῆ.

ΚΟΣΒΟΡΙΑΝΗΣ καὶ ΣΕΚΑΡΑΣ

ΡΑΠΤΑΙ

ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΔΕΙΓΜΑΤΩΝ

Νεωτεροῦς, κομψότης, σερεότης

143 — Ὁδὸς Αἰόλου — 143

ΑΘΗΝΑΙ

ΚΟΥΡΕΙΟΝ Η «ΠΡΕΒΕΖΑ»

Ἀνδρέου Λαχινᾶ

Ὁδὸς Ἀθῆνας ἀπέναντι ἀηστικοῦ Θεάτρου καὶ θάλασσης ἀπέναντι πρὸς τὴν ἑλαιοτὴν ἰμαὶ ἀκαταγνώστῃ εἰς τὰ μόνιμα συστατικά διὰ τὸ λαμπρὸν τοῦτο κομψοῦ.